

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/389/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117219192
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117219192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, M., proti žalovanému: S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, M., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. októbra 2017, č. k. 18C/53/2017-9, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že ukladá žalovanému, aby nevstupoval do bytu č. X, v bytovom dome súp. č. XXXX, vo vchode XX, na ulici L. v M., nehnuteľnosť v k. ú. M., vedená na LV č. XXXX pre k. ú.M., a to až do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 24C/236/2016.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému vstupovať do bytu č. X, vo vchode č. XX, v bytovom dome súp. č. XXXX, na ulici L., vedenom na LV č. XXXX I. D., katastrálnym odborom, a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie S. Y. z užívania tohto bytu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. e) Civilného sporového poriadku a na tú skutočnosť, že v danej veci žalobkyňa dostatočne neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a žalovaným. Osvedčila síce, že žalovaný bol zo spoločného obydľia vykázany dňa 17.10.2017 na dobu 10 dní, avšak ďalej neosvedčila, že by jej osobná integrita v dôsledku konania žalovaného vykazovala znaky fyzického alebo psychického násillia, keď nepredložila žiaden listinný dôkaz (či už lekársku správu, keď sama uvádzala, že sa liečila u psychiatra alebo vyhlásenia iných osôb, ktoré boli svedkami nevhodného správania žalovaného k nej a podobne), ktorý by osvedčil jej tvrdenia uvedené v návrhu. Súd zdôraznil, že iba samotné tvrdenia nie sú dostatočným prostriedkom pre osvedčenie dôvodnosti neodkladného opatrenia. Tvrdenia žalobkyne musia byť podložené aj inými dôkazmi, ktoré sú spôsobilé osvedčiť ich pravdivosť. Bez predloženia takýchto dôkazov nemožno dospieť k záveru o ich pravdivosti, obzvlášť nie v konaní, v ktorom nie je daná možnosť sa k týmto tvrdeniam vyjadriť aj druhej strane. Z týchto dôvodov súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Poukázala na to, že návrh podala na základe usmernenia a poučenia políciou s tým, že jej odmietli vydať zápisnicu o výsluchu, pričom potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia, ako aj poučenie ohrozenej osoby, ktoré boli políciou vydané, svedčia o jej obavách a sú postačujúce na jej ochranu, ako aj ochranu jej detí, s tým, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebný z dôvodu, aby sa žalovaný do bytu nevrátil a nevykonal sľubované hrozby, z ktorých má ona dôvodnú obavu. Bola presvedčená, že súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude vychádzať z doložených dokladov z polície, že sa skutok stal a myslela si, že si súd vyžiada zápisnicu od polície. Následne si ona vyžiadala predmetnú zápisnicu, ktorú priložila aj k odvolaniu. Zdôraznila, že konanie žalovaného voči nej a deťom vychádza z toho, že na Okresom súde Trenčín bola podaná žaloba o určenie neplatnosti kúpy bytu žalovaným od Mesta M.,

ktorá vec je vedená pod sp. zn. 24C/236/2016, v ktorom konaní súd zistil, že ona má užívacie právo k bytu od roku 1986, kedy sa do bytu nasťahovala s matkou aj otcom, o čom priložila aj potvrdenie Mesta M.. Uviedla, že súčasne sa vedie na Okresnom súde Trenčín spor o platenie nájomného za predmetný byt v konaní 12C/401/2016 voči jej matke a neskôr žalovaný žiada, aby aj ona bola účastníčkou konania, pričom sa jej vyhrážal, že neplatí za nájomné a vyhodí ju s deťmi na ulicu. Na preukázanie zlého prostredia v byte priložila lekárske potvrdenie zo dňa 23.03.2008, ktoré potvrdenie preukazuje fyzické napádanie jej matky žalovaným a taktiež priložila potvrdenie z polície zo dňa 11.10.2015 a 30.05.2016, kedy vyvrcholilo správanie žalovaného vyhrázaním a bitkou, čo vyústilo vždy k jej návšteve psychiatra pre zhoršené zdravie. O jej zhoršení psychického stavu predložila potvrdenia zo dňa 04.06.1996, 26.06.2015, 17.03.2016, 30.05.2016 a zo dňa 06.11.2017. Ďalej uviedla, že 06.11.2017 bola v byte sama, pričom o 12.30 hod. začal žalovaný búchať na vchodové dvere, tak z bytu vybehla, zamkla a utekala pre syna, ktorý prichádzal zo školy, pričom do bytu sa vrátila až s jej matkou. Žalovaný v byte pozamykal miestnosti a po ich návrate do bytu už v tomto nebol. V uvedený deň opakovane prežila veľký stres. Zdôraznila, že s ohľadom na to, že polícia ju ochránila doposiaľ pred útokmi žalovaného, má dôvodnú obavu, že po návrate do bytu žalovaný skutočne vykoná svoje hrozby voči nej aj z dôvodu, že voči nemu bolo začaté trestné stíhanie za uvedené skutky. Od 17.10.2017, kedy bol žalovaný z bytu odvedený políciou a bol na dobu 10 dní vykázaný zo spoločného obydlija, sa nepochybne zlepšil aj psychický stav jej detí, pričom si uvedomuje hrozbu, ktorá môže nastať po návrate žalovaného do bytu. Spolužitie v tomto čase považuje so žalovaným za nemožné, avšak nemá žiadne iné riešenie a bez pomoci jej matky by situáciu nezvládla. Dodala, že vzhľadom na stúpajúcu intenzitu neoprávneného zásahu žalovaného do jej práv, práv jej detí aj jej matky, dlhodobého správania sa voči nej a deťom existuje nebezpečenstvo, že žalovaný sa v krátkom čase opakovane dopustí násillia voči nim a právo na pokojné užívanie bytu, právo na život a zdravie budú opätovne porušené.

3. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

4. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

5. Podľa článku 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e) CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

8. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

9. Aplikácia neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP je aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, psychickej škody a podobne. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického ataku, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Deklarácia o odstránení násillia páchaného na ženách, schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 označuje násillie

ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo zraneniu, vrátane vyhrážaniu sa takýmito činmi, zastrasovania alebo svojvoľného obmedzovania slobody, a to vo verejnom alebo súkromnom živote.

10. Účelom zákonného ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP je ochrana práva na život a zdravie osoby, ktoré je ohrozované násilníkom, nie ochrana vlastníckych alebo iných vecných práv ohrozovanej osoby k nehnuteľnosti. Základným predpokladom na nariadenie tohto neodkladného opatrenia je dôvodné podozrenie, že povinná osoba sa vo vzťahu k druhej osobe dopúšťa násilia, ktoré podozrenie pritom nemusí mať kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania.

11. Súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred nariadením neodkladného opatrenia preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúkaných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

12. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenia, ktorým uloží žalovanému povinnosť nevstupovať do bytu, v ktorom spoločne s jej maloletými deťmi, ako aj matkou (bývalou manželkou žalovaného) bývajú. Žalobkyňa so svojou matkou bývala v predmetnom byte asi od roku 1986, pričom matka žalobkyne so žalovaným uzatvorila manželstvo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom roku sa žalovaný aj do bytu nastahoval. Manželstvo matky žalobkyne a žalovaného zaniklo rozvodom ku dňu XX.XX.XXXX. Žalovaný predmetný byt odkúpil od Mesta M. do výlučného vlastníctva v auguste 2016, na základe čoho žalobkyňa s matkou podali na Okresnom súde Trenčín žalobu o určenie neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy na byt, v dôsledku čoho sa vzťahy so žalovaným ešte viac vyostřili. Dňa 16.10.2017 po opakovaných hrozbách žalovaného o fyzickom napadnutí a fyzickej likvidácii žalobkyne, bol žalovaný odvedený políciou, pričom 17.10.2017 polícia rozhodla o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija - bytu č. X, na ulici L. X v M. s účinnosťou od 17.10.2017 na dobu 10 dní, o ktorej skutočnosti žalobkyňa predložila spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdenie od polície a poučenie ohrozenej osoby pri použití oprávnenia vykázať zo spoločného obydlija podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbere.

13. Po preskúmaní veci odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie bol toho názoru, že žalobkyňa osvedčila naliehavosť situácie a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, keď z ňou predloženého potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 17.10.2017, vydaného Obvodným oddelením T. zboru SR M. a poučenia ohrozenej osoby pri tomto použití oprávnenia policajného zboru vyplýva, že žalovaný bol s účinnosťou od 17.10.2017 na dobu 10 dní vykázaný zo spoločného obydlija, t. j. z bytového domu, byt č. X, na ulici L. XXXX/XX v M., pričom zároveň mu bolo uložené počas vykázanania zo spoločného obydlija nepribližovať sa k ohrozenej osobe na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. V zmysle poučenia ohrozenej osoby, vydaného políciou žalobkyňi vyplýva právo žalobkyne podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia počas doby vykázanania osoby zo spoločného obydlija, pričom trvanie vykázanania sa predlžuje v takom prípade až do nadobudnutia vykonateľnosti rozhodnutia súdu o uvedenom návrhu, čo v danom prípade žalobkyňa aj splnila.

14. Už uvedené skutočnosti umožňujú prijať záver o osvedčení násilného správania sa žalovaného voči žalobkyňi, pričom aj v odvolacom konaní žalobkyňa doručila odvolaciemu súdu ďalšie listinné dôkazy, osvedčujúce dôvodné podozrenie z násilného správania sa žalovaného voči žalobkyňi. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto v záujme žalobkyne, ako aj maloletých detí, ktoré so žalobkyňou v predmetnom byte bývajú, aby neboli vystavované stresovým situáciám, ku ktorým dochádza pri spolužití strán v jednej domácnosti a ktoré môžu nepochybne negatívne vplývať na ďalšie fyzické aj psychické zdravie žalobkyne a jej maloletých detí.

15. Z uvedených dôvodov bol odvolací súd toho názoru, že v danej veci je opodstatnené nariadiť neodkladné opatrenie o uložení povinnosti žalovanému nevstupovať do predmetného bytu s tým, že ide o dočasnú úpravu do doby, pokiaľ bude rozhodnuté vo veci o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy ohľadne predmetného bytu, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 24C/236/2016. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).